



Сите македонски светители се пример како се победуваат нечестивите, кои ја поткопуваат христијанската љубов и ја разоруваат татковината. Тие се наши заштитници пред Бога и оставиле неизбришлив белег на своето време. Преку Господ Исус Христос, Спасителот и Праведникот на светот, тие ја гледаат победата над смртта, над злото, над лицемерниот свет и неговите неправедни закони, победата на љубовта, верата, победата на Духот над материјалниот свет. Во своето битие тие ги збогатија вредностите на Духот, кој е вечен, зашто знаеја дека "без Бога сите ние сме само бледи ронки на вселенската прашина" и дека "Бог е смислата на човечкото постоење и во времето и во вечноста".

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Голем дел од човештвото, еве и на почетокот на XXI век, како да живее во долината на смртта и како од сите страни да се слуша "плач и ридање, и пискот голем". Тој грозен глас на човекот е исполнет со страв и со неизвесност, кои се присутни и меѓу македонскиот народ.

Но, Христос направи чудно меѓу нашиот народ, не заради Себе, не за Себеси да се прослави, туку затоа што бескрајно ги сака луѓето и нивната правда. Затоа што не може да го поднесе страдањето на човекот, безнадежно и неправедно победен од злото. Затоа нашата татковина Македонија ја направи богата, со голем број светители. А богатството на една земја не се мери со злато и со сребро, туку по бројот на светите луѓе кои го дале животот за одбрана на Христовата наука и својата родна татковина.

Денес можеме да кажеме и пред цел свет да изјавиме дека низ вековите многу тешко и макотрпно се создаваше нашата црковна голгота - Македонската православна црква и нашата национална црката - Република Македонија. Но, и покрај нашите длабоки корени, некои луѓе во светот не покажуваат почит кон нашата историја и нашите вистински и свети вредности. Ние не се срамиме од нашата историја, зашто таа е "најблиска на Христовиот животен пат на земјата". Та нели и Господ Исус Христос не се срамеше пред оние кои му го ставија Трновиот венец на главата, пред оние кои го распнаа и оние кои се ситеа на неговите страдања. Напротив, се молеше велејќи: "Оче, прости им, оти не знаат што прават!" Ако погледнеме во далечното минато, а и денес, ќе видиме дека низ историјата во Македонија се раѓале голем број Христови војници, кои умирале бранејќи ја Евангелската вистина, и многу верни и вистински синови на татковината, кои настрадале за нејзината слобода, и сите тие нашле начин на кој човекот ја

бледи ронки на вселенската прашина" и дека "Бог е смислата на човечкото постоење и во времето и во вечноста". И покрај најтешките подвизи, најголемите мачења и пролевање на македонската крв, сите тие умреа со чувство на победници над смртта и над непријателите. Не се откажаа од Христа, ниту од својата татковина зашто знаеја дека секој "кој се одрекува од својот народ и од својата татковина,



СВЕТИТЕ СЕДМОЧИСЛЕНИЦИ: СВ. КИРИЛ, СВ. МЕТОДИЈ, СВ. КЛИМЕНТ, СВ. НАУМ, СВ. ГОРАЗД, СВ. АНГЕЛАРИЈ, СВ. САВА

победува смртта. Но, и покрај тоа, Македонија продолжува да зборува: "Ако, Јас со векови се бранам од сите страни".

Првата седмица во октом-

лични на човек, кој се одрекува од своите родители; тој нема вредност како ниту монетата без слика, без натпис". Тие знаеја дека чувањето на пра-

"БОГ Е СМИСЛА И ВО ВРЕ

ври (на 7 октомври), на небото торжествува невидливата Христова Црква, а на земјата - видливата Христова Црква и секое Божје верно создание, ги прославува делата на Сите македонски светители. Тие оставија пример како се победуваат нечестивите, кои ја поткопуваат христијанската љубов и ја разоруваат татковината. Тие се наши заштитници пред Бога и оставиле неизбришлив белег на своето време.

Преку Господ Исус Христос, Спасителот и Праведникот на светот, тие ја гледаат победата над смртта, над злото, над лицемерниот свет и неговите неправедни закони, победата на љубовта, верата, победата на Духот над материјалниот свет. Во своето битие тие ги збогатија вредностите на Духот, кој е вечен, зашто знаеја дека "без Бога сите ние сме само

вославната вера е најсилното оружје за зачувување на нашата националност.

На овој мал простор ќе ги спомнеме имињата на македонските светители, маченици, и преподобни Отци (според информациите на МПЦ од 25. Црковно-народен собор, 1999 г., САД, Американско-канадска епархија), кои се родиле, и (или) живееле и ја ширеле Христовата наука во Македонија: Св. Еразмо Охридски, Св. Кирил Солунски-Филозоф, Св. Методиј Солунски, Св. Климент Охридски, Св. Наум Охридски (другите тројца Седмочисленици-Св. Горазд, Св. Ангелариј, Св. Сава - забел. Ж.Ф.), Св. Григориј епис-



коп Охридски, Св. Гаврил Лесновски, Св. Прохор Пчињски, Св. Јоаким Осоговски, Св. Агатагел Битолски, Св. Јосиф архиепископ Солунски, Св. Горгѝ Кратовски, Св. Кирана Солунска, Св. Злата Мегленска, Св. Тесалоникиа, Св. Васа Солунска, Св. Матрона Солунска, Св. Никита Серски, Св. Јован Кукузел, Св. Александар Солунски, Св. Нектариј Битолски, Св. Спасо Радовишки, Св. Ефтимѝ Солунски, Светите 15 Ти-

"Koj se odrekuva od svojot narod i svojata tatkovina, li-i na -ovek, koj se odrekuva od svoite rodi tel i; toj nema vrednost kako ni tu monetata bez slika, bez natpis".

вериополски (струмички) Маченици, Св. Роман епископ Македонски, Св. Николај архиепископ Солунски, Св. Зиновиј и Зиновија Егејски, Св. Ангел Лерински, Св. Христо, Св. Никодим Охридски, Преподобен Петар Мегленски,

ги знае сите нивни имиња.

Македонските светители и тогаш кога им било најтешко, кога биле измачувани и обесправени, затворани, поробувани, распнувани на крст, кога главите им ги отсекувале со меч, а телата на парчиња, кога

Сведоци сме дека македонските јунаци издржаа мачеништво на земјата за одбрана на татковината и во последните години. Сведоци сме и не можеме да ги забораваме имињата на последните жртви (Бобан, Миле, Роберт, Игор, Сашо, Кире, Ѓоко, Љупчо и другите имиња забележени пред Бога), кои ниту со срцето, ниту со устата не се откажаа од Бога и од родната грутка. Умреа маченички, но

ТА НА ЧОВЕЧКОТО ПОСТОЕЊЕ МЕТО И ВО ВЕЧНОСТА"



Преподобен Иларион Мегленски, Преподобен Акакиј Серски, Преподобен Јаков Костурски, Преподобен Дионисиј Костурски, Преподобен Ѓакон Јаков Костурски, Преподобен Петар Атонски, Преподобен Теофил Македонски, Преподобен Давид Солунски, Преподобен Атанасиј Атонски, Преподобен Никодим Елбасански, Преподобен Јован Рилски, кои сите заедно се одбележуваат со празникот Собор на македонските светители. Овде спаѓа и овековечената во Библијата, првокрстената Лидија Македонска. Спомнатите светители се само еден мал број македонски светители. Нивниот број е голем и само Бог

кожата им ја дереле, кога насилно ги терале да се откажат од Христа и својата татковина, тие му останале верни на Христа и на земјата. Тие за Македонија станаа Христово знаме, знаме на македонскиот непокор и опстојување. Тие се зраци на големото Сонце на правдата - Христос. Низ смрт отидоа во вечен живот. Нивниот дух вечно ќе живее. Силни ревнители за Живиот Бог, праведници, страдалници за вистината, вие живеете по евангелската заповед, во чистота и светост и умреете за Божјото Свето име и името македонско. Војници на Царот Небесен, нека чесно ве слави земјата македонска.

нивните души останаа живи пред и по смртта. Бог им даде духовна и телесна сила. Бог ги слушна нивните гласови и нивните последни извици за правда и за одбрана на татковината. Бог ги читаше нивните мисли заради разделбата од своите најблиски. Се затресе земјата од неправди на непријателот. Небесата ја објавија честа нивна. Се стегнаа срцата на многу македонски деца, сопруги и родители во црно завиени. Бог ќе им воздаде според правдата и според чистината нивна ќе ги награди.

Господи, Избавителе, Спасителе на светот, веруваме дека последните зборови на устите нивни и помислите на душите нивни се Богоугодни и тие се Твои Божји угодници.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд